

Skriftlig fremsættelse af forslag.

Socialministeren (Nathalie Lind): Jeg har hermed den ære for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ændring af lov om offentlig forsorg. (*Hjælp til betaling af medlemsbidrag til arbejdsløsheds-kasser og sygekasser*).

Lovforslaget står i forbindelse med det af arbejdsministeren fremsatte forslag til en ny lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring. Ifølge dette sidste lovforslag, der hviler på en udvalgsbetænkning, udgår den hidtidige bestemmelse i arbejdsløshedsforsikringsloven om ydelse af hjælp til betaling af bidrag til anerkendte arbejdsløsheds-kasser. Man har anset det for rigtigst, at bestemmelsen herom optages i loven om offentlig forsorg, da hjælpen ydes gennem de sociale udvalg.

I forbindelse med bestemmelsens overførelse til forsorgsloven har man fundet det hensigtsmæssigt at underkaste denne hjælpeart de samme regler, som i almindelighed gælder for hjælp efter denne lov. Som følge heraf foreslås det, at den hidtidige begrænsning, hvorefter hjælpen kun kan omfatte halvdelen af medlemsbidraget, skal bortfalde. Endvidere foreslås denne hjælpeart underkastet forsorgslovens almindelige ankebestemmelser, ligesom det foreslås, at der skal ydes samme refusion som for anden hjælp, det vil sige 75 pct. af udgiften.

Hidtil har det sociale udvalgs afgørelser om ydelse af hjælp til medlemsbidrag ikke kunnet indannes for højere myndighed, og der er ikke ydet kommunerne refusion af udgifterne til denne hjælp.

Det er påpeget af udvalget vedrørende arbejdsløshedsforsikringen, at disse forhold formentlig medfører, at der ikke af kommunerne ydes hjælp i alle de tilfælde, hvor der er behov herfor.

Man har anset det for rimeligt og naturligt samtidig at foreslå, at reglen om hjælp til betaling af sygekassekontingent, der nu findes i sygeforsikringsloven, ligeledes overføres til forsorgsloven. Også med hensyn til den slags hjælp har der hidtil været visse begrænsninger i ankeadgangen, ligesom hjælpen ikke har været genstand for refusion. I disse henseender foreslås hjælpen — på samme måde som hjælpen til betaling af arbejdsløshedsforsikringsbidrag og med den

samme begrundelse — underkastet forsorgslovens almindelige regler.

Såvel hjælp til arbejdsløshedsforsikringsbidrag som hjælp til sygekassekontingent foreslås samlet i én enkelt bestemmelse — § 51 a — og bortset fra de omtalte ændringer, hvorved disse hjælpeformer bringes på linje med anden hjælp efter forsorgsloven, svarer bestemmelsen i realiteten til den hidtil gældende ordning.

Statens udgift ved lovforslagets gennemførelse er beregnet til ca. 3 mill. kr. årligt.

Jeg fremsætter samtidig forslag til lov om ændring af sygeforsikringsloven. (*Bortfald af kontingenthjælp*), hvorefter dennes bestemmelse om hjælp til betaling af sygekassekontingent bortfalder.

Jeg har endelig den ære at fremsætte forslag til lov om ændring af lov om pension og hjælp til enker m. fl. (*Om arbejdsløsheds-understøttelse*). Efter forslaget finder der ophævelse sted af lovens bestemmelse om, at enkepensionister ikke samtidig kan oppebære arbejdsløshedsunderstøttelse. Forslaget er en konsekvens af det fremsatte forslag til lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring, der indeholder regler om enkepensionisters adgang til understøttelse ved arbejdsløshed.

Alle de af mig herved fremsatte forslag skal træde i kraft samtidig med den nye lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring, hvilket formentlig vil sige pr. 1. oktober 1970.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslagene til tingets velvillige behandling.

Arbejdsministeren (Lauge Dahlgaard): Jeg tillader mig for det høje ting at fremsætte forslag til folketingsbeslutning vedrørende den af den 28. internationale arbejdskonference i Genève i året 1964 vedtagne konvention nr. 122 om beskæftigelsespolitik.

Konventionens hovedformål er at opfordre medlemslandene til at udarbejde og gennemføre en aktiv politik, der tager sigte på fremme af fuld og produktiv beskæftigelse på grundlag af frit valg.

Der er således tale om en bredt formuleret programmerklæring, der i modsætning til de fleste andre konventioner, der er vedtaget af de internationale arbejdskonferencer, ikke

[Arbejdsministeren.]

indeholder detaljerede forskrifter og forpligtelser for et ratificerende medlemsland. Ej heller sker der ved ratifikation nogen begrænsning i det enkelte medlemslands adgang til valg af midler til sikring af fuld og produktiv beskæftigelse.

På denne baggrund og under hensyn til, at Danmark under sit langvarige medlemskab af Den internationale Arbejdsorganisation (ILO) stedse har lagt vægt på i det omfang, det har været muligt, at søge de af organisationen vedtagne konventioner ratificeret, har regeringen fundet det rimeligt at søge folketingets tilslutning også til denne konventions ratificering.

Regeringen lægger herved vægt på, at konventionen, uanset at den som nævnt adskiller sig fra de af arbejdskonferencerne i øvrigt vedtagne konventioner, på væsentlige punkter er udtryk for Den internationale Arbejdsorganisations program, som Danmark som medlemsland føler sig solidarisk med.

Idet jeg bemærker, at konventionen også er i overensstemmelse med målsætningen for det i dag forelagte lovforslag om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring, skal jeg anbefale konventionen til det høje tings velvillige behandling.

Formanden: Der er ikke mere at foretage i dette møde. Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 5. februar, kl. 10 med følgende dagsorden:

1) *Forespørgsel til ministeren for nordiske anliggender samt europæiske markedsanliggender af Ivar Nørgaard m. fl.*

2) *Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:*

Forslag til lov om universiteternes styrelse.

3) *Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:*

Forslag til lov om ændring af lov om fritidsundervisning m. v., lov om gymnasieskoler og lov om højere forberedelseseksamen.

Mødet hævet kl. 17.47.

56. møde.

Torsdag den 5. februar kl. 10.

Den første sag på dagsordenen var:

Forespørgsel til ministeren for nordiske anliggender samt europæiske markedsanliggender af Ivar Nørgaard m. fl.:

„Hvilke oplysninger kan ministeren give om den markedspolitiske situation?“

Ordføreren for forespørgerne (Ivar Nørgaard): De nordiske embedsmænds langvarige forhandlinger med et positivt udfald, forhandlingerne i Nordisk Råd i de kommende dage i Reykjavik og den seneste udvikling inden for fællesmarkedet er — oven i købet hver for sig — forhold, der motiverer denne forespørgsel, som er ønsket af repræsentanter for alle partier her i salen.

På samtlige forespørgeres vegne skal jeg derfor anmode handelsministeren om at give tinget så fyldestgørende oplysninger, som det er muligt, og at redegøre for regeringens vurdering af den markedspolitiske situation. Det må være en fælles interesse for alle folketingets medlemmer og for hele den danske befolkning, at denne sag belyses bedst muligt. Jeg håber, at vi derefter kan få en så frugtbar meningsudveksling, at den danske delegation, der i morgen drager til Nordisk Råd, kan være bedst mulig rustet til de kommende dages meget vigtige forhandlinger i Reykjavik.

Ministeren for nordiske anliggender samt europæiske markedsanliggender (Nyboe Andersen): Danmarks markedspolitik bygger på de af folketinget vedtagne beslutninger af 11. maj 1967 og 15. maj 1968.

Baggrunden for beslutningen af 1967 var de nye muligheder, der syntes åbnet for at genoptage de forhandlinger om dansk medlemskab af De europæiske Fællesskaber, der blev afbrudt i begyndelsen af 1963. På den foranledning vedtog folketinget en dagsorden, der bemyndigede regeringen til „at genoptage forhandlingerne om dansk medlem-